

DEN FÖRSTA SNÖN

Text och musik
Anna Döbling

C G C/E F C/G G C Gsus-3
Den

5 C G C/E F C/G G
förs-ta snön ska fal-la snart, och ky-lan träng-er på. I fönst-ren brin-ner ljus va-ren-da

8 C Gsus-3 C G C/E F
kväll. Ett an - de - tag. Och sen ett till. Och så får tid - en gå. — På nåt

11 C/G G C F -/E
kons-tigt sätt så kla - rar jag det själv. Du sa att jag var un - der-bar. Du

14 Dm G -/F C/E F
vil-le stan-na kvar. Jag hör-de nåt från himl-en då. Jag vet att det var bra. Och den

17 C/G G C/E F
förs - ta snön föll där vi stod. Jag und - rar ba - ra om — jag ska

19 C/G G C 1, 2, 3
vän - ja mig vid sak - na - den nån gång. Den Jag

22 Coda F -/E Dm
allt. Jag vet att vi var un - der - ba - ra och att vi var bra. Och

Den första snön

2

25 G -/F C/E F

mitt i allt så är det fak - tiskt nåt som gör mig glad Och den

27 C/G G C/E F

förs - ta snön har fal - lit nu pre - cis som när vi fanns — och jag

29 C/G G C

vän - jer mig vid sak - na den trots allt.

1. Den första snön ska falla snart, och kylan tränger på.
I fönstren brinner ljus varenda kväll.
Ett andetag. Och sen ett till. Och så får tiden gå.
På nåt konstigt sätt så klarar jag det själv.
Du sa att jag var underbar. Du ville stanna kvar.
Jag hörde nåt från himlen då. Jag vet att det var bra.
Och den första snön föll där vi stod. Jag undrar bara om
jag ska vänja mig vid saknaden nån gång.

2. Den som jag var när du var här, hon gick när du försvann.
Så hon är också borta nu.
Hon följde med dig, och hon kommer aldrig mera fram.
För ingen annan kände mig som du.
Jag sa att du var underbar, och du fick stanna kvar.
Vi gjorde världen vackrare. Jag vet att vi var bra.
Och den första snön föll alltid lika stilla när den kom.
Ska jag vänja mig vid saknaden nån gång?

3. Jag drömde att du kom tillbaks. Vi hittade varann
en sista gång, och sen lät jag dig gå.
Jag tänkte på det efteråt att kanske var det sant?
Och att vi sa adjö till slut just då.
Jag vet att vi var underbara och att vi var bra.
Och mitt i allt så är det faktiskt nåt som gör mig glad.
Den första snön ska falla nu, precis som när vi fanns.
Jag ska vänja mig vid saknaden trots allt.

Jag vet att vi var underbara och att vi var bra.
Och mitt i allt så är det faktiskt nåt som gör mig glad.
Den första snön har fallit nu, precis som när vi fanns.
Och jag vänjer mig vid saknaden trots allt.